

[Haustrup Clemmensen.]

gennemdebatteret begreb. Vi har nu fået — synes jeg — fra planlægningsrådet en udmærket betænkning, der efter min opfattelse må danne grundlag for en videre drøftelse af disse ting med de meget store aspekter, der ligger heri. Jeg advarer mod blot at sige: uddannelsescentre og mene, at dermed skulle alt være entydigt og tilstrækkeligt afklaret. Men også mit parti er naturligvis i høj grad villig til og meget interesseret i at medvirke til en både nødvendig og ønskelig afklaring af hele uddannelsescenterbegrebet.

Jeg vil som sagt meget gerne understrege, at det også er en vældig økonomisk belastning det danske samfund i kraft af folketingets beslutninger i denne sag påtager sig. Det er milliardbevillinger, der er behov for, hvis disse beslutninger ikke kun skal være papirstykker, men give flere reelle muligheder for en mere alsidig og bedre uddannelse. Der må det, synes jeg, sagligt erkendes, at ressourcerne ulykkeligvis ikke er ubegrænsede, og at prioriteringen derfor er højst nødvendig, hvor ubehageligt det end kan være, men det er også nødvendigt at understrege, netop når vi taler om dette vældige indgreb, vi gør i det danske samfunds ressourcer i 1970'erne, at en effektiv studietilrettelæggelse er et helt uomgængeligt krav.

Folketinget kan efter vor opfattelse ikke blot sige, at der skal lægges så og så mange centre, der skal bevilges så og så mange milliarder, hvis man ikke lægger tilstrækkelig stærk vægt på, at studietilrettelæggelsen er effektiv, og kapacitetsudnyttelsen tilstrækkelig god. Jeg har ikke hørt nogen, der påstår, at dette kan siges i dag, og der kan vel også være grund til, netop når disse milliardbevillinger drøftes, at understrege den forpligtelse, som de unge har, der får det privilegium også fremover at arbejde ved disse uddannelsescentre.

Vi har også fra det konservative folkepartis side lagt meget afgørende vægt på, at der sker en central styring både i planlægningen i udbygningen og i driften af disse universitetscentre. Det har for os simpelt hen været en nødvendig forudsætning, at der er opnået enighed om, således som det også fremgår i betænkningen, og således som man ved andre lovforslag kommer videre ind på, at en central styring gennemføres. Hvis dette ikke bliver tilfældet, er de beslut-

ninger, der i dag står til afgørelse simpelt hen uforsvarlige.

Jeg vil også gerne sige, at vi under udvalgsarbejdet fra mit partis side er blevet bekræftet i det synspunkt, som jeg allerede under første behandling havde lejlighed til at give udtryk for, at det i al vor iver for at oprette nye uddannelsescentre ikke må glemmes, at de bestående uddannelsescentre også kræver en udbygning, og at der i en række tilfælde her både hurtigere og med relativt mindre midler kan opnås væsentlige fremskridt.

Københavns universitet er jo et helt problemkompleks for sig, og vi synes, det er en lykkelig løsning, der vel stort set er blevet enighed om, at det meget store investeringsprogram, der allerede er gennemført på Nørre Allé-arealerne vedrørende lægeuddannelsen og den naturvidenskabelige uddannelse, forudsætter, at man fortsætter udbygningen af disse studieretninger netop på det område, at der gennemføres en midlertidig aflastning for det teologiske, det rets- og statsvidenskabelige og det filosofiske fakultet på det nordlige Amager, og at man derefter, som den langtidsløsning, man stræber efter, udbygger i Kalvebodkilen. Der er også grund til for Århus universitets vedkommende at understrege, at der nu nedsættes en planlægningsgruppe; det tillægger vi megen vægt og megen betydning, og vi mener, det er helt nødvendigt, at der snarest sker en afklaring af arealproblemerne for Århus universitet. For Odense universitetscenters vedkommende er der jo allerede tidligere i denne samling vedtaget en lov; også den kræver meget betydelige midler og en meget betydelig udbygning.

Så meget om de tre bestående universiteter eller universitetscentre; derefter om de tre yderligere, der skal tages stilling til.

Der er efter vor opfattelse ikke tvivl om, at presset for en yderligere aflastning er allerstærkest og allérhårdest i det østdanske område, og at de muligheder, der her byder sig i Roskilde, efter vor opfattelse er de sagligt rigtigste og sagligt bedste. Der skulle herefter være en mulighed for, at man allerede i 1972-73 kan komme i gang med undervisning i Roskildeområdet. Vi mener, det er en hurtig løsning og en forsvarlig løsning, og vi mener ikke, at Roskideløsningen bør distanceres af Næstvedforslaget stillet af